

CAMERA DEPUTAȚILOR

EXPUNERE DE MOTIVE

La proiectul de lege privind trecerea colecției de timbre a României de la Compania Națională Posta Română în patrimoniul Băncii Naționale a României.

Colecția de mărci poștale deținută în prezent de Compania Națională Poșta Română conține peste 15 milioane de mărci poștale românești și străine, precum și alte piese filatelice importante: machete originale - unele executate de artiști cunoscuți - matrițele cu care s-au imprimat timbrele românești - inclusiv clișeele mărcilor Cap de Bour - întreguri (plicuri și cărți poștale), eseuri, probe de tipar și multe altele. Este cea mai mare și cea mai importantă colecție de mărci poștale românești din toate timpurile, depășind cu mult chiar faimoasa colecție a regelui Carol al II-lea, considerată la vremea ei a treia colecție de timbre din lume. Peste 3.000 de piese din colecție sunt unicate. Colecția aparține, fără nicio îndoială patrimoniului cultural național și poate fi denumită **Colecția de timbre a României**. În anul 1967 colecția de timbre a Băncii Naționale a României a fost transferată Poștei Române. În anul 1985 întreaga colecție oficială de timbre a României a revenit la B.N.R. unde a stat până în februarie 1990, când, în baza unui Decret al Consiliului Frontului Salvării Naționale a trecut din nou în administrarea Poștei.

Nu este bine ca această colecție să fie deținută de Compania Națională Poșta Română deoarece:

1. Compania Națională Poșta Română este o companie de stat cu caracter comercial, preocupările culturale nefacând parte din obiectul ei de activitate. Ca urmare a acestui fapt administrarea colecției are de suferit, fiind în mod obiectiv considerată o chestiune secundară și în consecință neglijată. De altfel dificultățile economice cu care se confruntă compania în prezent afectează în mod serios conservarea și dezvoltarea colecției, iar faptul că aspectele culturale nu pot fi luate în considerare de managementul instituției a făcut să nu existe, în mod practic, personal de specialitate pentru conservarea și valorificarea științifică a colecției.
2. Există riscul ca prin privatizarea sau restructurarea Poștei Române, teme aflate la ordinea zilei, colecția de timbre să fie înstrăinată, fapt inacceptabil acțiunea fiind similară cu privatizarea Arhivelor Naționale ale României.
3. Există indicii care îndreptătesc îngrijorările privind înstrăinarea colecției de timbre, cum ar fi faptul că mărcile poștale nu sunt înregistrate în conturile bilanțiere ale companiei și, mai ales, subevaluarea lor. Față de o valoare reală estimată la 700 milioane de euro, valoarea contabilă la Poșta Română este de aproximativ 1 milion de euro.
4. Poșta Română nu recunoaște că mărcile poștale pe care le deține aparțin patrimoniului public al statului și consideră ca acestea aparțin patrimoniului privat al companiei, fapt ce i-ar permite să privatizeze colecția de timbre la pachet cu activele instituției sau să folosească patrimoniul filatelic în diverse operațiuni comerciale: ipoteci, asocieri în participațiune etc. Faptul că Poșta Română a contestat în instanță decizia Curții de

Conturi a României de a considera timbrele ca făcând parte din patrimoniul public al statului nu face decât să întărească îngrijorările și mai ales suspiciunile privind această intenții dolosive.

Este bine ca timbrele să treacă în administrarea Băncii Naționale a României deoarece:

1. Banca Națională a României este deținătoarea de drept a unei importante părți din această colecție. În 1990, când a fost transferată colecția de timbre de la Banca Națională a României la Poșta Română, din cele 8.155.719 timbre predate 3.890.477 aparțineau Băncii Naționale, adică aproape 50%.
2. Prestigiul de care se bucură Banca Națională a României, sub toate aspectele, face să fie singura instituție potrivită pentru a deține aceste timbre. Marca poștală este considerată, alături de imn, drapel și monedă, un simbol național.
3. Colecția de mărci poștale în discuție face parte în mod indubitabil din patrimoniul cultural național și chiar din tezaurul național. Din acest punct de vedere păstrarea lor la BNR ar fi un fapt firesc. De altfel, în anii Primului Război Mondial, colecția de timbre a făcut parte din Tezaurul național evacuat la Moscova, de unde o parte s-a întors în 1935. În perioada 1985-1990, când timbrele au fost în administrarea BNR denumirea oficială a colecției a fost Tezaurul Național Filatelic, fapt ce dovedește importanța și valoarea lor.
4. BNR dispune de spații corespunzătoare pentru depozitarea timbrilor, din punct de vedere al conservării dar și al sistemelor de securitate, incomparabile cu cele de la Poșta Română.
5. BNR dispune de specialiști atestați la cel mai înalt nivel, inclusiv pe linie filatelică, care ar asigura condiții optime pentru colecție.
6. BNR poate asigura condiții optime de studiu al acestor mărci poștale de către specialiști recunoscuți pe plan național sau internațional, promovând astfel timbrele românești în mediile academice și universitare, inclusiv în străinătate.
7. BNR ar asigura securitatea colecției de mărci poștale, prin protejarea ei inclusiv față de factorul politic. În perioada interbelică Poșta Română a transferat 30% din timbrele străine sosite în țară de la Biroul Poștal Internațional al Uniunii Poștale Universale colecției regelui Carol al II-lea, iar în perioada comunistă, prin dispoziții ale conducerii Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, au fost trimise din colecția de bază a Poștei diverse timbre în țări precum URSS, Iran, Mongolia, Vietnam etc.
8. Resursele financiare de care dispune BNR ar asigura atingerea celor mai înalte standarde privind condițiile de conservare și evidență a colecțiilor de timbre, lucruri ce nu pot fi făcute de Poșta Română.
9. Prin aparatul specifică de care dispune BNR se pot face analize privind autenticitatea unor mărci poștale, acțiune imposibilă la Poșta Română.
10. Opinia publică este favorabilă trecerii timbrilor de la Poșta la BNR, considerând că prin acest lucru se garantează securitatea unor valori naționale ce fac parte din Tezaurul României. În acest sens s-au exprimat prin documente oficiale Curtea de Conturi a României și Academia Română, înalte personalități culturale din România prin cuvântări publice dar și numeroși ziariști prin articolele publicate.

INITIATORI:

- Aurel VLĂDOIU

- Ion CĂLIN

- Florin IORACHE

- Vasile BLEOTU

- Vasile Poplanga

- Clodovea Ghiorghiu

- Răzvan Hexulescu

- BUICAN CRISTIAN

- Călin DOREL

- Străduț Ștefan

deputat P.S.D.

deputat P.S.D.

deputat P.S.D.

deputat P.S.D.

deputat PSD

deputat PSD

deputat PSD

deputat PNL

dep. PSD

Dep. PSD

